

september '39 moet de keuze worden gemaakt. Steunend op zijn reële informaties en na jarenlange serieuze bestudering van de ontwikkeling van het nationaal-socialisme in Duitsland ziet Jan-Willem maar één uitweg. Uit dit land vertrekken. Hij stelt het zijn vrouw en kinderen voor. Het zal een hele stap betekenen. Alle schepen moeten achter hen worden verbrand. Maar hij heeft vertrouwen. Bij de anderen is dit vertrouwen minder. Des te groter echter het vertrouwen, dat het wel mee zal vallen. Men voelt er niets voor om te gaan en Jan Willem legt zich bij deze beslissing neer. Wèl met een restrictie. 'Bij de dingen, die komen gaan, vraag ik dan wel stipte gehoorzaamheid' - is zijn besluit.

De oorlog kwam. Het bombardement rukte het hart uit Rotterdams lijf. Er was geen krant meer, maar de redactie kwam toch weer na korte tijd bijeen om wat orde op zaken te stellen. Er werden berichten verzameld en J.W. de Boer kreeg tot taak, de grondslag te leggen tot een nieuw krantenarchief. Zijn Hillegersbergse huis noemt hij 'een glazen huis', in dubbele betekenis. Veertig vensters, alles bijeengételd, dus er viel wat te verduisteren. Een grote zorg vormde zeker wel het feit, dat moeder Jet een geboren Joodse was. Toen de ster-verordening kwam, besliste Jan Willem: 'Jij mag geen ster dragen, jij laat je niet registreren en ik geef je niet op ter registratie'. Wel werd het een zware geestelijke belasting om de gevolgen daarvan te dragen, zei De Boer in het interview met 'Victor'. Jets zenuwen hebben daarvan wel een knauw gekregen. Ook de kinderen kregen hun aandeel in de gebeurtenissen. Tot zijn grote voldoening kon Jan Willem senior later verklaren, dat zijn eigen 'houding' op dochter en zonen geheel is overgegaan.

In de vriendenkring heeft men in de oorlogstijd niets van dit alles geweten. Verwondering - blijde verwondering uiteraard - bestond over het feit, dat Jet de Boer-Van Strien geen ster droeg, maar nooit heeft iemand dit onderwerp durven aanroeren.

Al spoedig na het einde van oorlog en bezetting is J.W. de Boer - wiens 'houding' geen aansluiting meer vond bij de krant, waarvan de voorzichtige en omzichtige leiding hem al lang tegen de borst stuitte - redacteur van Het Parool geworden. Na zijn pensionering is het echtpaar Jan en Jet de Boer verhuisd - vooral op aandringen van de kinderen, die hun ouders wat meer gemak wilden geven. Het was moeilijk, van veel dierbaars afstand te doen: de geliefde omgeving, de grote massa boeken waarvoor geen plaats meer was in een twee-kamerflat. Toch werden de